

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

بنام خدای بخشاینده مهربان

تَنْزِيلُ الْكِتَابِ مِنَ اللَّهِ الْعَزِيزِ الْحَكِيمِ (1)

فرو فرستادن کتاب است از جانب خدا، غالب، نهایت هوشیار. (1)

إِنَّا أَنْزَلْنَا إِلَيْكَ الْكِتَابَ بِالْحَقِّ فَاعْبُدِ اللَّهَ مُخْلِصًا لَهُ الدِّينَ (2)

هر آئینه ما فرو فرستادیم ما به سوی تو کتاب را به حق، پس بپرست خدا را صمیمانه برای او پرستش را. (2)

أَلَا لِلَّهِ الدِّينُ الْخَالِصُ ۚ وَالَّذِينَ اتَّخَذُوا مِنْ دُونِهِ أَوْلِيَاءَ مَا نَعْبُدُهُمْ إِلَّا لِيُقَرِّبُونَا إِلَى اللَّهِ زُلْفَىٰ ۚ إِنَّ اللَّهَ يَحْكُمُ بَيْنَهُمْ فِي مَا هُمْ فِيهِ يَخْتَلِفُونَ ۗ قُلْ إِنْ اللَّهُ لَا يَهْدِي مَنْ هُوَ كَاذِبٌ كَفَّارٌ (3)

بیگمان برای خدا است پرستش صمیمانه. و آنانکه گرفتند از غیر او دوستان و سرپرستان، (گفتند:) نمی پرستیم ایشان را مگر تا اینکه نزدیک سازند ما را به سوی خدا (در) نزدیکی، هر آئینه خدا می کند دآوری میان ایشان در باره آنچه ایشان در آن اختلاف می کنند. هر آئینه خدا نمی نماید رهنمائی کسی را که او است دروغگوی نا معتقد. (3)

لَوْ أَرَادَ اللَّهُ أَنْ يَتَّخِذَ وَلَدًا لَأَصْطَفَىٰ مِمَّا يَخْلُقُ مَا يَشَاءُ ۚ سُبْحَانَ اللَّهِ ۗ هُوَ الْوَاحِدُ الْقَهَّارُ (4)

اگر می خواست خدا آنکه بگیرد فرزندی البته بر می گزید از آنچه می آفریند آنچه می خواهد. پاکی است او را؛ او است خدا، یگانه، غالب. (4)

خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ بِالْحَقِّ ۗ يَكْوَرُ اللَّيْلَ عَلَى النَّهَارِ وَ يُكْوَرُ النَّهَارَ عَلَى اللَّيْلِ ۗ وَ سَخَّرَ الشَّمْسَ وَالْقَمَرَ ۗ كُلٌّ يَجْرِي لِأَجَلٍ مُّسَمًّى ۗ قُلْ أَلَا هُوَ الْعَزِيزُ الْعَفْوَ (5)

آفرید آسمانها و زمین را به حق؛ می پیچاند شب را بر روز و می پیچاند روز را بر شب؛ و خدمت گذار ساخت آفتاب را و مهتاب را؛ هر یک می رود تا مدت معین. بیگمان او است غالب، آمرزنده. (5)

خَلَقَكُمْ مِنْ نَفْسٍ وَاحِدَةٍ ثُمَّ جَعَلَ مِنْهَا زَوْجَهَا وَ أَنْزَلَ لَكُمْ مِنَ الْأَنْعَامِ ثَمَنِيَّةً ۚ أَنْزَلَ عَلَيْكُمْ مَنَاسِكَ وَأَنْزَلَ عَلَيْكُمْ فِي بُطُونِ أُمَّهَاتِكُمْ خَلْقًا مِّنْ بَعْدِ خَلْقٍ فِي ظُلُمَاتٍ ثَلَاثٍ ۗ ذَٰلِكُمْ اللَّهُ رَبُّكُمْ لَهُ الْمُلْكُ ۗ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ ۗ فَآتَىٰ نُصْرَتُونَ (6)

آفرید شما را از نفس یگانه ئی باز ساخت از آن نفس زن او را و فرو فرستاد برای شما از چهار پایان هشت جوره. می آفریند شما را در شکم های مادران شما آفرینشی از بعد آفرینشی در تاریکی های سه گانه. این است خدا پروردگار شما، برای او است پادشاهی؛ نیست معبودی مگر او؛ پس چگونه برگردانیده می شوید؟ (6)

إِنْ تَكْفُرُوا فَإِنَّ اللَّهَ غَنِيٌّ عَنْكُمْ صلى وَ لَا يَرْضَىٰ الْعِبَادَةَ الْكُفْرَ صلى وَ إِنْ تَشْكُرُوا يَرْضَهُ لَكُمْ صلى وَ لَا تَزِرُ وَازِرَةٌ وِزْرَ أُخْرَىٰ صلى ثُمَّ إِلَىٰ رَبِّكُمْ مَرْجِعُكُمْ فَيُنَبِّئُكُمْ بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ إِنَّهُ عَلِيمٌ بِذَاتِ الصُّدُورِ (7)

اگر ناسپاسی می کنید (نامعتقد می شوید) پس هر آئینه خدا بی نیاز است از شما؛ و نمی پذیرد برای بنده گان خود ناسپاسی را؛ و اگر سپاس گذاری می کنید می پذیرد آن را برای شما. و نمی بردارد بار بردارنده بار دیگری را. باز به سوی پروردگار شما است باز گشت شما پس می دهد خبر شما را به آنچه بودید می کردید. هر آئینه او است دانا به داخل سینه ها. (7)

وَ إِذَا مَسَّ الْإِنْسَانَ ضُرٌّ دَعَا رَبَّهُ مُنِيبًا إِلَيْهِ ثُمَّ إِذَا خَوَّلَهُ نِعْمَةً مِّنْهُ نَسِيَ مَا كَانَ يَدْعُوهُ صلى إِلَيْهِ مِنْ قَبْلُ وَ جَعَلَ لِلَّهِ أَنْدَادًا لِّيُضِلَّ عَنْ سَبِيلِهِ صلى قُلْ تَمَتَّعْ بِكُفْرِكَ قَلِيلًا صلى إِنَّكَ مِنْ أَصْحَابِ النَّارِ (8)

و وقتی که رسید انسان را رنجی خواند پروردگار خود را رجوع کنان به سوی او باز چون اعطاء کرد او را نعمتی از جانب خود فراموش کرد آنکه بود می خواند به سوی او از پیش و ساخت برای خدا رقیبان تا گمراه کند از راه او. بگو: بهره مند شو به نامعتقدی خود اندکی؛ هر آئینه توئی از اهل دوزخ. (8)

أَمْ مَنْ هُوَ قَدِيتُ أَنْاءَ اللَّيْلِ سَاجِدًا وَ قَائِمًا يَحْذَرُ الْآخِرَةَ وَ يَرْجُو رَحْمَةَ رَبِّهِ صلى قُلْ هَلْ يَسْتَوِي الَّذِينَ يَعْلَمُونَ وَ الَّذِينَ لَا يَعْلَمُونَ صلى إِنَّمَا يَتَذَكَّرُ أُولُو الْأَلْبَابِ (9)

آیا کسی که او فرمانبردار است به خدا در عمق شب سجده کنان و ایستاده می ترسد آخرت را و امید دارد رحمت پروردگار خود را؟ بگو: آیا برابر می شود آنانکه می دانند و آنانکه نمی دانند. جز این نیست که پند پذیر می شوند صاحبان خرد. (9)

قُلْ يَاعِبَادِ الَّذِينَ ءَامَنُوا اتَّقُوا رَبَّكُمْ صلى لِلَّذِينَ أَحْسَنُوا فِي هَذِهِ الدُّنْيَا حَسَنَةٌ صلى وَ أَرْضُ اللَّهِ وَسِعَةٌ صلى إِنَّمَا يُؤَقَى الصَّابِرُونَ أَجْرَهُمْ بِغَيْرِ حِسَابٍ (10)

بگو: ای بنده گان من آنانکه ایمان آورده اید بپرهیزید (از خشم) پروردگار خود. برای آنانکه

نیوکواری کردند در این دنیا نیکی باشد. و زمین خدا وسیع است. جز این نیست که به تمام داده می شود شکیبایان را مزد ایشان بدون حساب. (10)

قُلْ إِنِّي - أَمَرْتُ أَنْ أَعْبُدَ اللَّهَ مُخْلِصًا لَهُ الدِّينَ (11)

بگو: هر آئینه من امر شده ام آنکه بپرستم خدا را خالص ساخته (صمیمانه) برای او پرستش را. (11)

وَأَمَرْتُ لِأَنْ أَكُونَ أَوَّلَ الْمُسْلِمِينَ (12)

و امر شده ام برای آنکه باشم نخست تسلیم شده گان به خدا. (12)

قُلْ إِنِّي - أَخَافُ إِنْ عَصَيْتُ رَبِّي عَذَابَ يَوْمٍ عَظِيمٍ (13)

بگو: هر آئینه من می ترسم اگر نافرمانی کنم پروردگار خود را، عذاب روز بزرگ را. (13)

قُلِ اللَّهُ أَعْبُدُ مُخْلِصًا لَهُ دِينِي (14)

بگو: خدا را می پرستم من خالص ساخته برای او عبادتم را. (14)

فَاعْبُدُوا مَا شِئْتُمْ مِنْ دُونِهِ قُلْ إِنَّ الْخَاسِرِينَ الَّذِينَ خَسِرُوا أَنْفُسَهُمْ وَأَهْلِيهِمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ أَلَا ذَلِكَ هُوَ الْخُسْرَانُ الْمُبِينُ (15)

پس بپرستید آنچه (و آنکه) خواستید از غیر او. بگو: هر آئینه زیان کاران آناند که زیان کردند خود را و اهل خود را روز قیامت. بیگمان این است آن زیان آشکار. (15)

لَهُمْ مِنْ فَوْقِهِمْ ظُلَلٌ مِنَ النَّارِ وَ مِنْ تَحْتِهِمْ ظُلَلٌ ذَلِكَ يُخَوِّفُ اللَّهَ بِهِ عِبَادُهُ يَعْبَادِ فَاتَّقُوا (16)

برای ایشان است از بالای ایشان سایبان ها از آتش و از زیر ایشان سایبان ها. این می ترساند خدا به آن بنده گان خود را. ای بنده گان من پس پرهیزید از (خشم) من. (16)

وَالَّذِينَ اجْتَنَبُوا الطَّاغُوتَ أَنْ يَعْبُدُوهَا وَأَنَابُوا إِلَى اللَّهِ لَهُمُ الْبُشْرَى فَبَشِّرْ عِبَادِ (17)

و آنانکه دوری گزیدند خدایان باطل را آنکه بپرستند آنها را و برگشتند به سوی خدا، برای ایشان است مژده. پس مژده ده بنده گان مرا. (17)

الَّذِينَ يَسْتَمِعُونَ الْقَوْلَ فَيَتَّبِعُونَ أَحْسَنَهُ أُولَئِكَ الَّذِينَ هَدَاهُمُ اللَّهُ صِلَى وَ أُولَئِكَ هُمْ أُولُوا

الألباب (18)

آنانکه می شنوند سخن را پس پیروی می کنند بهترین آن را. آنها آنانند که رهنمائی نموده است ایشان را خدا؛ و آنها ایشانند صاحبان خرد. (18)

أَفَمَنْ حَقَّ عَلَيْهِ كَلِمَةُ الْعَذَابِ أَفَأَنْتَ تُنقِذُ مَنْ فِي النَّارِ (19)

آیا پس کسی که ثابت شد بر او سخن عذاب آیا پس تو خلاص کرده می توانی کسی را که در دوزخ است؟ (19)

لَكِنَّ الَّذِينَ اتَّقَوْا رَبَّهُمْ لَهُمْ غُرَفٌ مِّنْ فَوْقِهَا غُرَفٌ مَّبْنِيَّةٌ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ صَالِحِينَ وَعَدَّ اللَّهُ صَالِحِينَ لَا يُخْلِفُ اللَّهُ الْمِيعَادَ (20)

لیکن آنانکه پرهیز کردند (عذاب) پروردگار شان را برای ایشان است عمارات بلند از بالای آنها عمارات بلند بنا شده، می رود از زیر آنها جویبار ها؛ وعده خدا؛ نمی کند خلاف خدا وعده را. (20)

أَلَمْ تَرَ أَنَّ اللَّهَ أَنْزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَسَلَكَهُ يَدْبِيعَ فِي الْأَرْضِ ثُمَّ يُخْرِجُ بِهِ زَرْعًا مُّخْتَلِفًا أَلْوَانُهُ ثُمَّ يَهِيجُ فَتَرَاهُ مُصْفَرًّا ثُمَّ يَجْعَلُهُ حُطَامًا إِنَّ فِي ذَلِكَ لَذِكْرًا لِأُولِي الْأَلْبَابِ (21)

آیا ندیدی آنکه خدا فرو فرستاد از آسمان آب را پس ساخت (ذخیره کرد) آن را چشمه ها در زمین باز بیرون می آورد با آن کشتزار ها، گوناگون رنگ های او باز پژمرده و خشک می شود پس می بینی آن را زرد شده باز می سازد آن را ریزه، ریزه. هر آئینه در این البته پندی است برای صاحبان خرد. (21)

أَفَمَنْ شَرَحَ اللَّهُ صَدْرَهُ لِلْإِسْلَامِ فَهُوَ عَلَىٰ نُورٍ مِّنْ رَبِّهِ ۗ فَوَيْلٌ لِلْقَاسِيَةِ قُلُوبُهُمْ مِّنْ ذِكْرِ اللَّهِ ۗ أُولَٰئِكَ فِي ضَلَالٍ مُّبِينٍ (22)

آیا پس کسی که فراخ ساخت خدا سینه اش را برای اسلام پس او است بر روشنی از جانب پروردگار خود؟ (جواب این سؤال محذوف است.) پس وای برای (آنانکه) سخت شده دل های ایشان از یاد خدا. آنها در گمراهی آشکار اند. (22)

اللَّهُ نَزَّلَ أَحْسَنَ الْحَدِيثِ كِتَابًا مُّتَشَابِهًا مَّثَانِي تَفْشَعُ مِنْهُ جُلُودُ الَّذِينَ يَخْشَوْنَ رَبَّهُمْ ثُمَّ تَلِينُ جُلُودُهُمْ وَقُلُوبُهُمْ إِلَىٰ ذِكْرِ اللَّهِ ۗ ذَلِكَ هُدَى اللَّهِ يَهْدِي بِهِ ۗ مَنْ يَشَاءُ ۗ وَ مَنْ يُضِلِلِ اللَّهُ فَمَا لَهُ مِنْ هَادٍ (23)

خدا فرو فرستاد بهترین سخن، کتابی مانند یکدیگر، مکرر، موی بلند می کند از آن پوست های آنانکه می ترسند پروردگار ایشان را، باز نرم می کند پوست های ایشان را و دل های ایشان را به سوی یاد خدا. این است رهنمائی خدا، رهنمائی می نماید به آن کسی را که می خواهد. و کسی را گمراه می کند خدا پس نیست برای او از رهنما. (23)

أَفَمَنْ يَتَّقِي بِوَجْهِهِ سُوءَ الْعَذَابِ يَوْمَ الْقِيَامَةِ وَقِيلَ لِلظَّالِمِينَ ذُوقُوا مَا كُنْتُمْ تَكْسِبُونَ (24)

آیا پس کسی که سپر می سازد با روی خود سختی عذاب روز قیامت را؟ و گفته شد برای ستم گاران: بچشید آنچه بودید شما به دست می آوردید. (24)

كَذَّبَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ فَآتَاهُمُ الْعَذَابُ مِنْ حَيْثُ لَا يَشْعُرُونَ (25)

به دروغ نسبت کردند آنان از پیش ایشان پس آمد به ایشان عذاب از جائی که درک نمی کنند. (25)

فَادَّاقَهُمُ اللَّهُ الْخَزْيَ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَلِ الْعَذَابِ الْآخِرَةِ أَكْبَرُ لَوْ كَانُوا يَعْلَمُونَ (26)

پس چشاندید ایشان را خدا خواری و رسوائی در زنده گانی دنیا؛ و البته عذاب آخرت بزرگتر است. اگر بودند می دانستند. (26)

و لَقَدْ ضَرَبْنَا لِلنَّاسِ فِي هَذَا الْقُرْآنِ مِنْ كُلِّ مَثَلٍ لَعَلَّهُمْ يَتَذَكَّرُونَ (27)

و البته به یقین بیان کردیم ما برای مردم در این قرآن از هر مثلی تا بود ایشان پند پذیر شوند. (27)

فُرْنَا عَرَبِيًّا غَيْرَ ذِي عِوَجٍ لَعَلَّهُمْ يَتَّقُونَ (28)

قرآن عربی غیر صاحب کجی تا بود ایشان پرهیز گاری کنند. (28)

ضَرَبَ اللَّهُ مَثَلًا رَجُلًا فِيهِ شُرَكَاءُ مُتَشَاكِسُونَ وَ رَجُلًا سَلَمًا لَرَجُلٍ هَلْ يَسْتَوِيَانِ مَثَلًا الْحَمْدُ لِلَّهِ بَلْ أَكْثَرُهُمْ لَا يَعْلَمُونَ (29)

بیان کرد خدا مثال مردی در باره او شریکانی مشاجره کننده گان و مردی تسلیم شده برای یک مرد، آیا برابر می شوند در مثال؟ ثنا و سپاس است برای خدا. بلکه بسیاری ایشان نمی دانند. (29)

إِنَّكَ مَيِّتٌ وَ إِنَّهُمْ مَيِّتُونَ (30)

هر آئینه تو می میری و هر آئینه ایشان می میرند. (30)

ثُمَّ إِنَّكُمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ عِنْدَ رَبِّكُمْ تَخْتَصِمُونَ (31)

باز هر آئینه شما روز قیامت نزد پروردگار تان با یکدیگر نزاع می کنید. (31)

فَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنْ كَذَبَ عَلَى اللَّهِ وَكَذَّبَ بِالصِّدْقِ إِذْ جَاءَهُ ۗ أَلَيْسَ فِي جَهَنَّمَ مَثْوًى لِّلْكَافِرِينَ (32)

پس کیست ستمگارتتر از کسی که دروغ نسبت کرد بر خدا و دروغ نسبت کرد به حقیقت چون آمد به او؟ آیا نیست در دوزخ جایی برای نامعتقدان؟ (32)

وَ الَّذِي جَاءَ بِالصِّدْقِ وَ صَدَّقَ بِهِ ۗ أُولَٰئِكَ هُمُ الْمُتَّقُونَ (33)

و آنکه آمد با حقیقت و (آنکه) به راستی نسبت کرد به او، آنها ایشانند پرهیزگاران. (33)

لَهُمْ مَا يَشَاءُونَ عِنْدَ رَبِّهِمْ ۗ ذَٰلِكَ جَزَاءُ الْمُحْسِنِينَ (34)

برای ایشان است آنچه می خواهند نزد پروردگار ایشان. این است پاداش نیکوکاران. (34)

لِيُكَفِّرَ اللَّهُ عَنْهُمْ أَسْوَأَ الَّذِي عَمِلُوا وَ يَجْزِيَهُمْ أَجْرَهُمْ بِأَحْسَنِ الَّذِي كَانُوا يَعْمَلُونَ (35)

تا بردارد خدا از ایشان بدترین آنچه کردند و پاداش دهد ایشان را مزد ایشان به بهترین آنچه بودند می کند. (35)

أَلَيْسَ اللَّهُ بِكَافٍ عَبْدَهُ ۗ وَ يَخَوْفُونَكَ بِالَّذِينَ مِنْ دُونِهِ ۗ وَ مَنْ يَضِلِّ اللَّهُ فَمَا لَهُ مِنْ هَادٍ (36)

آیا نیست خدا کافی بنده خود را؟؛ و می ترسانند ترا به آنان از غیر او. و کسی را که می کند گمراه خدا پس نیست برای او از راه نماینده ئی. (36)

وَ مَنْ يَهْدِ اللَّهُ فَمَا لَهُ مِنْ مُّضِلٍّ ۗ أَلَيْسَ اللَّهُ بِعَزِيزٍ ذِي انْتِقَامٍ (37)

و کسی را که می کند رهنمائی خدا پس نیست برای او از گمراه کننده ئی. آیا نیست خدا غالب، صاحب انتقام؟ (37)

وَ لَئِنْ سَأَلْتَهُمْ مَنْ خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَ الْأَرْضَ لَيَقُولُنَّ اللَّهُ ۗ قُلْ أَرَأَيْتُمْ مَا تَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ إِنْ أَرَادَنِيَ اللَّهُ بِضُرٍّ هَلْ هُنَّ كَاشِفَاتُ ضُرِّيهِ ۗ أَوْ أَرَادَنِي بِرَحْمَةٍ هَلْ هُنَّ مُمْسِكَتُ رَحْمَتِهِ ۗ قُلْ حَسْبِيَ اللَّهُ ۗ عَلَيْهِ يَتَوَكَّلُ الْمُتَوَكِّلُونَ (38)

و البته اگر بپرسی ایشان را چه کسی آفرید آسمانها و زمین را؟ البته می گویند: خدا. بگو:

آیا پس دیدید آنچه می خوانید از غیر خدا اگر خواهد برای من خدا رنجی آیا ایشان بردارنده رنج او اند یا اگر خواهد برای من رحمتی آیا ایشان باز دارنده رحمت او اند؟ بگو: کافی است مرا خدا؛ بر او اعتماد می کنند اعتماد کننده گان. (38)

قُلْ يَاقَوْمِ اعْمَلُوا عَلَيَّ مَكَانَتِكُمْ إِنِّي عَمِلْتُ مَعَكُمْ فَسَوْفَ تَعْلَمُونَ (39)

بگو: ای قوم من عمل کنید بر موقعیت خود هر آینه من نیز عمل کننده ام؛ پس به زودی می دانید. (39)

مَنْ يَأْتِيهِ عَذَابٌ يُخْزِيهِ وَ يَحِلُّ عَلَيْهِ عَذَابٌ مُّثِيمٌ (40)

کسی که می آید او را عذابی، می کند رسوا او را و فرود می آید بر او عذاب دائمی. (40)

إِنَّا أَنْزَلْنَا عَلَيْكَ الْكِتَابَ بِالْحَقِّ مَعِيَ فَمَنْ اهْتَدَىٰ فَلِنَفْسِهِ مَعِيَ وَمَنْ ضَلَّ فَإِنَّمَا يَضِلُّ عَلَيْهَا مَعِيَ وَمَا أَنْتَ عَلَيْهِمْ بِوَكِيلٍ (41)

هر آینه ما فرو فرستادیم ما بر تو کتاب را برای مردم به حق؛ پس کسی که هدایت شد پس برای نفس او است؛ و کسی که گمراه شد پس جز این نیست که می شود گمراه بر ضد و ضرر خود؛ و نیستی تو بر ایشان مواظب. (41)

اللَّهُ يَتَوَفَّى الْأَنْفُسَ حِينَ مَوْتِهَا وَالَّتِي لَمْ تَمُتْ فِي مَنَامِهَا مَعِيَ فَيُمْسِكُ الَّتِي قَضَىٰ عَلَيْهَا الْمَوْتَ وَيُرْسِلُ الْأُخْرَىٰ إِلَىٰ أَجَلٍ مُّسَمًّى ۚ إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَآيَاتٍ لِّقَوْمٍ يَتَفَكَّرُونَ (42)

خدا دریافت می کند نفس ها را وقت مرگ آن و آنکه نمرده است در خواب آن؛ پس نگاه می دارد آنکه فرمان شده بر آن مرگ و می فرستد آن دیگر را تا وقت معین. هر آینه در این البته نشانه ها است برای گروهی که تأمل می کنند. (42)

أَمْ اتَّخَذُوا مِنْ دُونِ اللَّهِ شُفَعَاءَ ۚ قُلْ أَوْ لَوْ كَانُوا لَا يَمْلِكُونَ شَيْئًا وَلَا يَعْقِلُونَ (43)

آیا گرفته اند از غیر خدا شفاعت کننده گان؟ بگو: اگر چه بودند نمی توانند کردن چیزی و نه می فهمند. (43)

قُلْ لِلَّهِ الشَّفَاعَةُ جَمِيعًا مَعِيَ لَهُ مُلْكُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ مَعِيَ ثُمَّ إِلَيْهِ تُرْجَعُونَ (44)

بگو: برای خدا است شفاعت همه یکجا؛ برای او است پادشاهی آسمانها و زمین؛ باز به سوی او بر گردانیده می شوید. (44)

وَ إِذَا ذُكِرَ اللَّهُ وَحْدَهُ اشْمَأَزَّتْ قُلُوبُ الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ **صلى** وَ إِذَا ذُكِرَ الَّذِينَ مِنْ دُونِهِ - إِذَا هُمْ يَسْتَبْشِرُونَ (45)

و وقتی که یاد کرده شد خدا یگانه او متنفر شد دل های آنانکه نمی آورند ایمان به آخرت؛ و وقتی که یاد کرده شد آنان از غیر او آنگاه ایشان خوشحالی می کنند. (45)

قُلِ اللَّهُمَّ فَاطِرَ السَّمَوَاتِ وَ الْأَرْضِ عَالِمِ الْغَيْبِ وَ الشَّهَادَةِ أَنْتَ تَحْكُمُ بَيْنَ عِبَادِكَ فِي مَا كَانُوا فِيهِ يَخْتَلِفُونَ (46)

بگو: ای بار خدایا آفریننده آسمانها و زمین، دانای نادیده و دیده، تو داوری می کنی میان بنده گانت در آنچه بودند در آن اختلاف می کنند. (46)

وَ لَوْ أَنَّ لِلَّذِينَ ظَلَمُوا مَا فِي الْأَرْضِ جَمِيعًا وَ مِثْلَهُ مَعَهُ لَافْتَدَوْا بِهِ مِنْ سُوءِ الْعَذَابِ يَوْمَ الْقِيَامَةِ وَ بَدَأَ لَهُمْ مِنْ اللَّهِ مَا لَمْ يَكُونُوا يَحْتَسِبُونَ (47)

و اگر آنکه باشد برای آنانکه ستم کردند آنچه در زمین است همه یکجا و مانند آن همراه آن البته عوض دهند به آن از بدی عذاب روز قیامت. و ظاهر شد برای ایشان از جانب خدا آنچه نبودند گمان می کنند. (47)

وَ بَدَأَ لَهُمْ سَيِّئَاتُ مَا كَسَبُوا وَ حَاقَ بِهِمْ مَا كَانُوا بِهِ يَسْتَهْزِئُونَ (48)

و ظاهر شد برای ایشان بدی های آنچه به دست آوردند و در بر گرفت به ایشان آنچه بودند به آن تمسخر می کنند. (48)

فَإِذَا مَسَّ الْإِنْسَانَ ضُرٌّ دَعَانَا ثُمَّ إِذَا خَوَّلْنَاهُ نِعْمَةً مِّنَّا قَالَ إِنَّمَا أُوتِيتُهُ عَلَىٰ عِلْمٍ بَلْ هِيَ فِتْنَةٌ وَ لَكِنَّ أَكْثَرَهُمْ لَا يَعْلَمُونَ (49)

پس وقتی که رسید انسان را رنجی خواند ما را باز چون اعطاء کردیم ما او را نعمتی از جانب ما گفت: جز این نیست که داده شده است مرا این نعمت بنا بر دانشی. بلکه آن آرمایشی است ولیکن بسیاری ایشان نمی دانند. (49)

قَدْ قَالَهَا الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ فَمَا أَغْنَىٰ عَنْهُمْ مَا كَانُوا يَكْسِبُونَ (50)

به یقین گفتند این سخن را آنان از پیش ایشان پس نساخت غنی از ایشان آنچه بودند به دست می آورند. (50)

فَأَصَابَهُمْ سَيِّئَاتُ مَا كَسَبُوا وَ الَّذِينَ ظَلَمُوا مِنْ هِيَ **وَالآءِ** سَيُصِيبُهُمْ سَيِّئَاتُ مَا كَسَبُوا وَ مَا هُمْ

بِمُعْجِزِينَ (51)

پس رسید ایشان را بدی های آنچه به دست آوردند. و آنانکه ستم کردند از این ها به زودی می رسد ایشان را بدی های آنچه به دست آوردند و نیستند ایشان عاجز کننده گان. (51)

أَوْ لَمْ يَعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ يَبْسُطُ الرِّزْقَ لِمَنْ يَشَاءُ وَيَقْدِرُ، إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِّقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ (52)

آیا ندانستند آنکه خدا می کند فراخ روزی را برای کسی که می خواهد و می سازد تنگ؟ هر آینه در این ها البته نشانه ها است برای گروهی که ایمان می آورند. (52)

قُلْ يَبْعَادِي الَّذِينَ اسْرَفُوا عَلَىٰ- أَنْفُسِهِمْ لَا تَقْنَطُوا مِنْ رَحْمَةِ اللَّهِ، إِنَّ اللَّهَ يَغْفِرُ الذُّنُوبَ جَمِيعًا إِنَّهُ هُوَ الْغَفُورُ الرَّحِيمُ (53)

بگو: ای بنده گان من (خدا) آنانکه از حد گذشتید بر نفس های خود نکنید نا امیدی از رحمت خدا. هر آینه خدا می آمرزد گناهان را همه یکجا. هر آینه او است او آمرزنده، بارحم. (53)

وَ أَنْبِئُوا إِلَىٰ رَبِّكُمْ وَ اسْلِمُوا لَهُ مِنْ قَبْلِ أَنْ يَأْتِيَكُمُ الْعَذَابُ ثُمَّ لَا تُنصَرُونَ (54)

و برگردید به توبه (و اطاعت و ایمان کامل) به سوی پروردگار تان و تسلیم شوید برای او از پیش آنکه بیاید شما را عذاب باز یاری کرده نشوید. (54)

وَ اتَّبِعُوا أَحْسَنَ مَا أُنزِلَ إِلَيْكُمْ مِنْ رَبِّكُمْ مِنْ قَبْلِ أَنْ يَأْتِيَكُمُ الْعَذَابُ بَغْتَةً وَ أَنْتُمْ لَا تَشْعُرُونَ (55)

و پیروی کنید بهترین آنچه فرو فرستاده شده به سوی شما از جانب پروردگار شما از پیش آنکه بیاید شما را عذاب ناگهانی و شما درک نمی کنید. (55)

أَنْ تَقُولَ نَفْسٌ يَحْسَرْتِي أَعْلَىٰ مَا فَرَّطْتُ فِي جَنْبِ اللَّهِ وَ إِنْ كُنْتُ لِمَنْ السَّخِرِينَ (56)

آنکه گوید نفسی ای افسوس بر آنچه کوتاهی کردم من در جانب خدا و هر آینه بودم من البته از مسخره کننده گان. (56)

أَوْ تَقُولَ لَوْ أَنَّ اللَّهَ هَدَانِي لَكُنْتُ مِنَ الْمُتَّقِينَ (57)

یا گوید: اگر آنکه خدا هدایت (می) کرد مرا البته (می) بودم از پرهیزگاران. (57)

أَوْ تَقُولَ حِينَ تَرَى الْعَذَابَ لَوْ أَنَّ لِي كَرَّةً فَأَكُونَ مِنَ الْمُحْسِنِينَ (58)

یا گوید وقتیکه می بیند عذاب را: اگر آنکه برای من باشد باز گشتی پس شوم از نیکو کاران. (58)

بَلَىٰ أَفَدَّ جَاءَتْكَ آيَاتِي فَكَذَّبْتَ بِهَا وَاسْتَكْبَرْتَ وَ كُنْتَ مِنَ الْكَافِرِينَ (59)

بلی، به یقین آمد ترا نشانه های من پس دروغ نسبت کردی به آنها و تکبر کردی و بودی از نا معتقدان. (59)

و يَوْمَ الْقِيَامَةِ تَرَى الَّذِينَ كَذَبُوا عَلَى اللَّهِ وُجُوهُهُم مُّسْوَدَّةٌ أَلَيْسَ فِي جَهَنَّمَ مَثْوًى لِّلْمُتَكَبِّرِينَ (60)

و روز قیامت ببینی آنان را که دروغ نسبت کردند بر خدا روی های شان سیاه شده. آیا نیست در دوزخ جایگاه برای متکبران؟ (60)

و يُنَجِّي اللَّهُ الَّذِينَ اتَّقَوْا بِمَفَازَتِهِمْ لَا يَمَسُّهُمُ السُّوءُ ءُ و لَا هُمْ يَحْزَنُونَ (61)

و می رساند خدا آنان را که پرهیزگاری کردند به رسته گاری ایشان، نمی رسد ایشان را بدی و نه ایشان غمگینی می کنند. (61)

اللَّهُ خَالِقُ كُلِّ شَيْءٍ مَّسِي وَ هُوَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ وَكِيلٌ (62)

خدا آفریننده همه چیز است؛ و او است بر همه چیز مواظب. (62)

لَهُ مَقَالِيدُ السَّمَاوَاتِ وَ الْأَرْضِ مَسِي وَ الَّذِينَ كَفَرُوا بِآيَاتِ اللَّهِ أُولَىٰ ءُ لَيْسَ لَكَ هُمُ الْخَاسِرُونَ (63)

برای او است کلید های آسمان ها و زمین. و آنانکه نامعتقد شدند به نشانه های خدا آنها ایشانند زیان رسیده گان. (63)

قُلْ أَ فَغَيْرَ اللَّهِ تَأْمُرُونِي ءُ أَعْبُدُ أَيُّهَا الْجَاهِلُونَ (64)

بگو: آیا پس غیر خدا را امر می کنید مرا که بپرستم ای نادانان؟ (64)

وَ لَقَدْ أُوحِيَ إِلَيْكَ وَ إِلَى الَّذِينَ مِنْ قَبْلِكَ لَئِنْ أَسْرَكْتَ لَيَحْبَطَنَّ عَمَلُكَ وَ تَتَّكُونَ مِنَ الْخَاسِرِينَ (65)

و البته به یقین وحی فرستاده شده به سوی تو و به سوی آنان از پیش تو که البته اگر شرک کردی البته نابود می شود عمل تو و البته می شوی از زیان رسیده گان. (65)

بَلِ اللَّهِ فَاعْبُدْ وَ كُنْ مِنَ الشَّاكِرِينَ (66)

بلکه خدا را پس بپرست و باش از سپاس گذاران. (66)

وَ مَا قَدَرُوا اللَّهَ حَقَّ قَدْرِهِ وَ الْأَرْضُ جَمِيعًا قَبْضَتُهُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ وَ السَّمَاوَاتُ مَطْوِيَّاتٌ بِيَمِينِهِ
سُبْحَانَهُ وَ تَعَالَىٰ عَمَّا يُشْرِكُونَ (67)

و نشناختند خدا را حق شناختن او و زمین همه یکجا در مشت او روز قیامت و آسمانها
پیچانیده شده در دست راست او، پاک است او و بلند تر است از آنچه شریک می سازند.
(67)

وَ نُفِخَ فِي الصُّورِ فَصَعِقَ مَنْ فِي السَّمَاوَاتِ وَ مَنْ فِي الْأَرْضِ إِلَّا مَنْ شَاءَ اللَّهُ ثُمَّ نُفِخَ فِيهِ
أُخْرَىٰ فَإِذَا هُمْ قِيَامٌ يَنْظُرُونَ (68)

و دمیده می شود در صور پس بیهوش شد آنکه در آسمانها است و آنکه در زمین است مگر
کسی را که خواست خدا؛ باز دمیده شود در آن بار دیگر پس ناگهان ایشان ایستاده گانند، می
نگرند. (68)

وَ أَسْرَفَتِ الْأَرْضُ بِنُورِ رَبِّهَا وَ وُضِعَ الْكِتَابُ وَ جَاءَ السَّمْعُ بِالنَّبِيِّينَ وَ الشُّهَدَاءُ وَ قُضِيَ بَيْنَهُمْ
بِالْحَقِّ وَ هُمْ لَا يُظْلَمُونَ (69)

و روشن شد زمین با نور پروردگار خود و گذاشته شد کتاب و آورده شد پیغمبران را و
گواهان و داوری کرده شد میان ایشان به حق و ایشان نمی شوند ستم. (69)

وَ وَفِّيَتْ كُلُّ نَفْسٍ مَّا عَمِلَتْ وَ هُوَ أَعْلَمُ بِمَا يَفْعَلُونَ (70)

و به تمام سزا و جزا داده شد هر نفسی آنچه کرد و او دانا تر است به آنچه می کنند. (70)

وَ سَبِّحْ الَّذِينَ كَفَرُوا إِلَىٰ جَهَنَّمَ زُمَرًا ۖ حَتَّىٰ إِذَا جَاءُوهَا فَتَحَتْ أَبْوَابُهَا وَ قَالَ لَهُمْ خَزَنَتُهَا أَلَمْ
يَأْتِكُمْ رُسُلٌ مِّنكُمْ يَتْلُونَ عَلَيْكُمْ آيَاتِ رَبِّكُمْ وَ يُنذِرُونَكُمْ لِقَاءَ يَوْمِكُمْ هَٰذَا ۖ قَالُوا بَلَىٰ وَ لَكِن حَقَّتْ
كَلِمَةُ الْعَذَابِ عَلَى الْكَافِرِينَ (71)

و روان کرده شدند آنانکه نامعتقد شدند به سوی دوزخ گروه، گروه؛ تا اینکه وقتی رسیدند
آنجا، باز کرده شد دروازه های دوزخ و گفتند برای ایشان نگهبانان دوزخ: آیا نیامد شما را
پیغمبران از (جنس) شما می خوانند بر شما آیت های پروردگار شما را و بیم می دهند شما
را ملاقات روز شما این را؟! گفتند: بلی ولیکن ثابت شد سخن (فرمان و حکم) عذاب بر

نامعتقدان. (71)

قِيلَ ادْخُلُوا أَبْوَابَ جَهَنَّمَ خَالِدِينَ فِيهَا صلى فَبُئْسَ مَثْوَى الْمُتَكَبِّرِينَ (72)

گفته شد: در آئید دروازه های دوزخ را همیشه باشنده گان در آنجا؛ پس بد جایگاه است متکبران را. (72)

وَ سَبِّقَ الَّذِينَ اتَّقَوْا رَبَّهُمْ إِلَى الْجَنَّةِ زُمَرًا صلى حَتَّى إِذَا جَاءُوهَا وَفُتِحَتْ أَبْوَابُهَا وَقَالَ لَهُمْ خَزَنَتُهَا سَلَامٌ عَلَيْكُمْ طِبْتُمْ فَادْخُلُوهَا خَالِدِينَ (73)

و روان کرده شدند آنانکه پر هیزگاری کردند (از خشم) پروردگار شان به سوی بهشت گروه، گروه؛ تا اینکه وقتیکه رسیدند آنجا، و باز کرده شد دروازه های بهشت و گفتند برای ایشان نگهبانان بهشت: سلام بر شما، خوب کردید پس در آئید به بهشت همیشه باشنده گان. (73)

وَ قَالُوا الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي صَدَقَنَا وَعْدَهُ وَ أَوْرَثَنَا الْأَرْضَ نَتَّبِعُ مِنَ الْجَنَّةِ حَيْثُ نَشَاءُ صلى فَنِعْمَ أَجْرُ الْعَامِلِينَ (74)

و گفتند: ثنا و سپاس برای خدا است آنکه راست کرد ما را و وعده خود را و میراث داد ما را سر زمین بهشت را جا گزین می شویم از بهشت هر جا که می خواهیم؛ پس نیک است پاداش عمل کننده گان (اوامر الهی را). (74)

وَ تَرَى الْمَلَأَى نِكَّةَ حَافِيَيْنَ مِنْ حَوْلِ الْعَرْشِ يُسَبِّحُونَ بِحَمْدِ رَبِّهِمْ صلى وَ قُضِيَ بَيْنَهُمْ بِالْحَقِّ وَ قِيلَ الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ (75)

و می بینی فرشته گان را احاطه کننده گان از دور عرش، می گویند تسبیح به ثنا و سپاس پروردگار ایشان؛ و داوری کرده شد میان ایشان به حق و گفته شد: ثنا و سپاس است برای خدا پروردگار جهان ها. (75)